

[Anne Grete Holmsgård]

mener, arbejdsløshedens afskaffelse er den aller-, allervigtigste politiske opgave for folketinget, og derfor vil vi fremsætte et dagsordensforslag, som gør opmærksom på, at vi prioriterer arbejdsløsheden som det højeste – pas, jeg har glemt det.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Der bliver jo en anden omgang.

Anne Grete Holmsgård (VS):

Ja, det er jo sådan lidt beklageligt, så må jeg jo citere fra hukommelsen.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Nej, det går ikke, vi skal have dagsordensforslaget herop.

Anne Grete Holmsgård (VS):

Vi venter et øjeblik.

Nu skal jeg læse det op med lidt forsinkelse:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Folketinget udtaler sin mistillid til regeringens politik og udtaler:

– at arbejdsløshedens afskaffelse er den højest prioriterede opgave,

– at regeringen som forhandlingspartner på det offentlige arbejdsmarked skal optage forhandlinger om en 7 timers arbejdsdag med fuld løn- og personalekompensation,

– at de økonomiske balanceproblemer først og fremmest må løses gennem en kraftig omfordeling af de nødvendige skattebyrder.

Herefter går tinget over til næste sag på dagsordenen.«

Om de øvrige dagsordener vil jeg kort sige, at vi selvfølgelig ikke kan støtte den borgerlige, den må vi klart stemme imod.

Vi mener, der er nogle problemer i socialdemokratiet, for det første at man ikke har arbejdsløsheden med som et vigtigt problem. Det er forståeligt nok, fordi man har foretaget den taktiske vurdering, at det gjaldt om at klynge regeringen op på sit eget hykleri omkring betalingsbalancen i øjeblikket. Desuden bryder vi os bestemt ikke om, at socialdemokratiet i den grad i sit eget dagsordensforslag går med på ideen om en blind konkurrenceevneforbedring.

Jeg når ikke i denne omgang at kommentere SFs forslag, så det må jeg vente med til anden omgang.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Også dette dagsordensforslag indgår i forhandlingen.

Steffensen (KrF):

Kristeligt folkeparti takker statsministeren for åbningstalen. Efter vor opfattelse er det således, at talen er udtryk for nytænkning, idet statsministeren ikke remsede regeringens initiativer op for de enkelte ministerier, men i stedet for for det første gjorde status over regeringens 2-årige virke og for det andet skuede fremad, idet statsministeren gav udtryk for visioner og holdninger, der efter regeringens opfattelse bør præge fremtidens Danmark. Det siger vi tak for.

Med rette kunne statsministeren hævde, at der er sket en vending til det bedre i de to år, hvor en ikke-socialistisk regering har haft ansvaret for landets ledelse. Kristeligt folkeparti er meget enig i, at vi kun er ved begyndelsen af afviklingen af vor enorme gældsætning, og derfor er det strengt nødvendigt at holde fast ved en stram økonomisk politik, hvis vi skal blive vore udenlandske og indenlandske gældsforpligtelser kvit og få skabt de nødvendige arbejdspladser.

Firkløverregeringen har jo gjort genopretningen af landets økonomi til sit flagskib. Det må nødvendigvis være sådan, idet økonomien er forudsætningen for alle de andre initiativer, der kan og skal tages her i folketinget.

Men når det er sagt, er der grund til at skønne på, at vi er blandt verdens mest privilegerede nationer på alle områder, og vore økonomiske problemer er små set i relation til de hungerramte og nødlidende områder i verden, hvor vore medmennesker dør i tusindvis på grund af sult og tørst. Derfor er Danmarks forpligtelse til at hjælpe så meget desto større. Vi er et af verdens frieste folk, og vor kulturarv, der er båret af ånd, har stået sin prøve i århundreder i lyst og nød. Og hver gang vi som folk formåede at leve op til denne livssandhed, at det bærer livet i sig at dele med næsten og det bærer kun død og undergang i sig at ville sikre sig selv på